

IV, 252

69 8302/67

ГЛАВА I.

Цената на кръвта

— Това е доста хубавичка парична сума, доста хубавичка. Добре би било да я имамъ на ржка!

— Тогава, щомъ като искашъ, ти можешъ да я имашъ. Азъ не бихъ я похваналъ; не, даже и да бѣше тя по-голѣма. Азъ не съмъ палачь и нѣмамъ намѣрението да върша работата на палача. Който обича, нека я извърши.

Говорящиятъ, пѣхайки ржцетѣ си въ джобоветѣ на дрипавитѣ си панталони, поклати рамената си, като да му бѣ студено.

— При все това, ти би могълъ да направишъ нѣщо съ тѣзи пари, нали Саме? Двѣста лири сж двѣста лири — тѣ не се намиратъ на улицата!

— Не казвамъ, че се намиратъ. Казвамъ ли? Но когато е въпросъ да се предаде единъ човѣкъ за тѣхъ, за да го овиснатъ на вжжето, и ти да получишъ двѣста лири, за дѣто си го прѣдалъ. . . Защо? Казвамъ, и казвамъ пакъ: нека тѣзи, на които подобава, тѣ да извършатъ тази работа. Азъ нѣма да направя това! Да предположимъ, че ти би убилъ човѣка, и азъ бихъ ти казалъ: „Носей, азъ ще спечеля двѣста лири, и за да мога да успѣя, ще направя да те обесятъ“, какво би ми казалъ ти? Е? Какво мислишъ? Какво би помислилъ за менъ — това е, което питамъ?